

Hlavním cílem této práce je prověření Finkova pojetí hry vzhledem ke zvířatům, nebo-li oprávněnost jeho teze, že zvířata si nehrají. Práce je rozdělena do tří částí. První se zabývá Finkovým pojetím hry. Klíčovým pojmem v této části je *svět hry*. Kapitola zakončuje analýza strukturních momentů herního světa. Druhá část představuje hru v současné etologii a definici hry u Burghardta. Kapitola se rovněž zabývá největšími problémy etologických zkoumání jako je antropomorfismus a vědomí a myšlení u zvířat. V závěru jsou představeny výsledky současných etologických zkoumání a jejich komparace se strukturními momenty hry u Finka. Třetí část nabízí filosofickou reflexi a načrtnutí dalších možných cest pro uvažování o hře. Práce poskytuje přehlednou analýzu Finkova pojetí hry a přehled výsledků současných etologických zkoumání. Z komparace vyplývá, že zvířatům nejenom že nemůžeme upřít hru jako takovou, ale také složitější vztah ke světu. Hra tak nabízí nové možnosti problematizace difference člověk-zvíře.